

וגו', פגוונא דמצרים. ביומא תנינא, (בראשית א 1) ויהי מבדיל, אפריש לישראל מנייהו, הדא הוא דכתיב, (שמות יד כ) ולא קרב זה אל זה כל הלילה.

ביומא תליתאה, אעבר לון בימא. הדא הוא דכתיב, (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. כתיב הכא ותראה היבשה, וכתיב התם (שמות יד כא) וישם את היים לחרבה. אור דיומא קדמאה, מיניה נהרין שמשא וסיהרא, ביומא רביעאה. ועלייהו אתמר, (שם יג כא) וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם.

יומא תנינא, ביה אתברי ימא. הדא הוא דכתיב, (בראשית א 1) יהי רקיע בתוך המים. ויום חמישאה, מיניה אפיק נוני ימא. דכמה דמאורות דיומא רביעאה תליין ביומא קדמאה, הכי נונין דיומא חמישאה תליין ביומא תנינא.

יומא תליתאה, איהו פליל מפלא, איהו דרגא דייעקב, דאיהו נשרא, פלילא ממיא ואשא. ויומא שתיתאה, ביה תלייא, וביה אתברי אדם, מההוא עפרא דיומא תליתאה.

יומא קדמאה אברהם, דדרגיה חסד, לקבליה הוא נצח, ואהרן פהנא נהיר אנפוי פשמשא, איהו לקבליה, יומא רביעאה, דא ברא תליא, הדא הוא דכתיב, (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח.

יומא תנינא יצחק, דדרגיה גבורה, לקבליה יומא חמישאה, דאיהו הוד, דרגא דדוד.

יומא תליתאה יעקב, לקבליה יומא שתיתאה, שלמה, דדרגיה יסוד, דאיהו שלום ה', ועליה איתמר (במדבר כה יב) הנני נותן לו את בריתי שלום.

יום שבת, מלכות, דרגא דבן י"ה, דאיהו ו'. דמהלך חמש מאה שנין, דאינון חמש ספירות, מטי ליסוד, לאתחברא בה'. ויום שבת איהו משה רבנו, דדרגיה בינה.

יום שבת פליל פלא, פגוונא דא, (בראשית ב כ) ויכל אלהים ביום השביעי, דא יומא קדמאה. מלאכתו, דא יומא רביעאה. וישבת ביום השביעי, דא יומא תנינא, מפל מלאכתו אשר עשה, דא יומא חמישאה, דביה אתחבר בי מקדשא, ולא הוה בנינא ביה פאלף חמישאה. ויקדש אותו, דא יומא תליתאה, פי בו שבת מפל מלאכתו, דא יומא שתיתאה.

אשר ברא אלהים לעשות, דא גופין לנשמתין דרשיעייא. דלא בעא